

సో: నాను తెలియండేమీ లేదులే!

పే: అన్నయ్యకోసం అన్నయ్య కొడుకు కోసం, మనకోసం మన పిల్లలకోసం, ఆం...

సో: మనకింకా పిల్లలు లేరులే!

పే: ఉన్నారు. దిక్కులేని పిల్లలంతా మన పిల్లలే. అందులో నాకిప్పుడు నెల... (సిగ్గు పడుతుంది.)

సో: (పిడుగు బడ్డట్టులు) నెల తప్పింది! కొంపారావు పేరిండేవీ! కొంప నిలువునా ఆరావు. ఇందాకట్టుంటే మన భీముగాడు యేదోసోదించెబుతున్నట్లు చెప్పాతుంటే ఏమిటో ననుకున్నాను.

పే: ఆరోగ్యకరంగా జీవించడానికి యీ

యిల్లు యిల్లా యిది? మురికికూపం. ఇది చాలాదు. వచ్చే జీతంవల్ల సంసారం నడవదు. బ్రతకడానికి కావాల్సిన సర్వ వసతుల కోసం మనం గట్టిగా అడగవలసిందే! శాయ శక్తులూ పోరాడవలసిందే; మనం అంతా కుల, మత, లైంగిక భేదం లేకుండా సుసంఘటితులం కావల్సిందే. పదండి!

సో: పోదాం పేరిండేవీ పోదాం. అసలు విషయం యేమంటే...

రా: ఆపరా యీ విషయాలు యిహా! వసు బోసిన పిట్టలూగ యింట్లో కూర్చోని నువ్వు నీ వాగుడున్నా. రాండి పోదాం.

భీ: పదండి. అసలే అలస్యమయింది. (ఆదరూ కలిసివెళ్లి ప్రదర్శనంలో కలుస్తారు)

కథానిక

నమ్మి చెడిన వాడు

వెనుగుర్తి కామేశ్వరరావు

మాటింగురు వ్వాడియోరు వెళ్ళడానికింకా గంట టైముంది. ఆ రోజున టాకీలో కల్లా ముఖ్యమైన ఘట్టం మాటింగు జరగవలసి వుంది. ఆమె ఉదయం ఎనిమిది గంటలసంచీ 9 గంటల వరకూ టాయిలెట్టులో, వస్త్ర ధారణలో లీనమైంది. నిలువు టద్దాని కెదురుగా నిలబడి తనకున్న పట్టుబీరెలలో జాకెట్టులో కల్లా మంచి అందమైన వాటిని తన శరీర కాంతితో మేళవించే శబలిత వస్త్రములను నిర్ధారణ చేసుకోవడంలోనే ఆరగంట వ్యర్థమైంది. పెట్టెలోని బట్టలన్నీ ఇస్త్రీ షాపులో వలె కుప్పగా పోసింది. ఒక్కటొక్కటే తీసి అద్దాని కెదురుగా నిలబడి చీరని తన భుజం మీద వేసికొని మనసు తృప్తి పరుచుకోవడానికి ప్రయత్నించింది. ఇంటి వద్ద సుంచి ఎంత అందంగా సింగారించుకునివ్వాడియోరు వెళ్ళినా అక్కడ తన నున్నదాన్ని వున్నట్లుగా నటించ నీయక తనకు క్రొత్తగా టాకీలో తన పాత్ర కమగుణంగా మేకప్ చేస్తారు. ఆమె తన శ్రమ నంతా వృథా అనుకోలేదు. ఇంటివద్ద తనుచేసు కునే ముస్తాయి సినిమాకు పనికి రాకపోయినా, సినిమాకు సంబంధించిన వ్యక్తుల్ని ఆకర్షించడా నికి ఎంతైనా ఉపకరిస్తుంది. దర్శకుడు తన

వాణిగాని ఫోటో గ్రాఫర్, సౌండ్ ఇంజనీర్, మేకప్ మన్, కవి, సంగీత దర్శకుడు— వీళ్లంతా ఎంతమందో తననభిమానిస్తేనే తనకు విజయం లభించేది. అంగులో దర్శకుడు సుకు మార్ దగ్గకత్వంలో అనుభవం లేకుండా ఆ పని కుద్యుర్తడే నాడు. అతడు ప్రతివిషయంలో తక్కిన వాళ్ళమీద ఆధారపడి వుండటం తనకు తెలుసు. తనను ప్రేమించి సుకుమార్ - అను భవం, విజ్ఞానంలేని తనచేత ఆ టాకీలో నాయిక వేయిస్తున్నాడు.

నిలువుటద్దంలో తన శరీరాన్ని చూచుకున్న ప్పుడల్లా నిర్మల తాను జగదేక సుందరి ననుకో వడంలో తప్పేమీలేదు. ఆమె ని జ ము గా సౌందర్య భనియే కాని సినిమారంగంలో అను భవం లేదు. వివిధ భావాల్ని ప్రకటించడంలో ఆమెకు సమయస్ఫూర్తి చాలా తక్కువ. శ్రీ నాధుడు కాకీ ఖండంలో ఆటవిక నేనాధీశు సీమంతినుల్ని వర్ణిస్తూ, “వ్యామగ్రాహ్య పయోధ రల్, కుటిల నీలాగ్రాలకల్, తథ్య మిధ్యా మధ్యస్థిత మధ్య”లన్నాడు. నిర్మల కూడా ఆట విక సుందరియే. కుటుంబంలో ఏవూళ్ళో జన్మించిందో, ఏ తలిదండ్రులకు జన్మించిందో కాని- ఆమె శరీరం మనమిసలాడుతూ, మాంజిష్ణ

వర్ణంలో, పరిపుష్టంగా, నిండుగా ప్రేక్షకుల కనుల పండువుగా, అపర రంభా సౌందర్యవతిగా-రతిగా కౌముదుల మతి కలంచుతుంది. ఆమె యాననం కేవలం పడకటింటి పందిరి మంచంలో మూసమొందుట కళ్ళకు అపకృతి యని భావించి సుకుమార్ ఆ ఆటవిక సుందరిని టాకీలో నాయికీ పాత్రగా నటింప జేయాలని ఒక సినిమా కంపెనీని స్థాపించి నానా అవ్వలూ పడి ధనం సేకరించి-నిర్మల నిస్తుల శోభా ప్రాభవాదరంతో అమిత లాభం గడిద్దామని టాకీ తీసున్నాడు.

టాకీలో సగభాగం ఘాటించు అయిపోయింది. ఆనాడు చంద్రకాంత శిలాజేదికపైన కూర్చుని, ప్రఫుల్ల శరద్విభావరీ జోత్స్నలో, ఆనంద సాతిశకంలో, మమతయొక్క మైకంలో శక్తయమై కథానాయిక వీణవాయిస్తూ-ప్రియుణ్ణి తలుచుకుని, తన ప్రియుడిని ఆకాశ రాజగు చంద్రునితో పోల్చుకుని విరహగీతి పాడుతూ, పూర్వానుభూతిని జ్ఞప్తికెలయించు నంటూండే సమయంలో ఆమె చెలికత్తెవచ్చి ఆమె తండ్రి మరణవార్త చెబుతుంది. అప్పుడు ప్రణయంలో నుంచి శోకంలోకి ముఖభంగిమ మారాలి వెంటనే-ఎంతో ఆద్వంగా నటించాలి ఆ ఘట్టంలో! తను వీణ వాయించనక్కరలేదు. నాయిస్తున్నట్లు నటిస్తూ చందమామను చూడటం. అవొకచక్కనిపోజని చెప్పాడు దర్శకుడు. ఆ పోజును సాధన చేస్తోంది నిర్మల నిలువుటద్దం ముందు ఉదయం తొమ్మిది గంటలవేళ! హిందీ తారలు నసీం, సురయ్యా, శశికళ, మధుబాల మొదలైనవారితో పోజులున్న సినిమా ప్రతికలన్నీ తిరగేసిమాసి వార్యను అనుకరించాలని ప్రయత్నిస్తున్న సమయంలో దర్శకుడు సుకుమార్ కారులో వచ్చాడు నూటుతో-చేతిలో టాకీకి సంబంధించిన పెద్దపుస్తకంతో. డ్రైవరు ఆపిల్స్ బత్తాయిలు, ద్రాక్ష, వున్న పండ్ల బుట్ట మేడ రెండో అండో అంతస్తులోకి సుకుమార్ వెంట తెచ్చిపెట్టి క్రిందికి వెళ్ళిపోయాడు.

బూట్ల చప్పుడు విని- పోజులు విరమించి నిర్మల సుకుమార్ ని చూచి “నేను చంద్రకాంత శిలాజేదికమీద ఎలా కూచోవాలో ఇందాకటినుంచీ అనేక విధాల ప్రయత్నిస్తు

న్నాను” అన్నది.

“ఏదీ ఒక పోజు పెట్టు- నే చూస్తాను” అని ఆర్థించాడు దర్శకుడు. నిర్మల ఎన్నో రకాల పోజులు పెట్టింది: సుకుమార్ కు ప్రతి పోజూ ప్రతిభావంతంగా కన్పించింది.

“నిర్మలా! నీవిత తెలివి గలదానివనుకోలేదు. నీ పోజులన్నీ బాగున్నాయి. ఏ యాంగిల్ లోనైనా నీ సౌందర్యం చక్కగా కన్పిస్తోంది. త్వరగా బైలుదేరాలి. ఇప్పుడు రిహార్సల్ వుంది” అన్నాడు సుకుమార్.

“నేను రెడీగానే ఉన్నాను. ఈ పళ్లు ఆరగించి వెళ్ళదాం” అని ఆపిల్సు ముక్కులుచేసి ఒక స్టేటులో-పెట్టి ఆతని ముందుంచింది. అతను తనూ అనే భేదం యెరగని మమతతో ఆతని యెంగిలి తను దిని, తన యెంగిలతనికి పెట్టి- తమ ఏకత్వాన్ని నిరూపించుకుని ఇద్దరూ కారులో న్నూడియోతు వెళ్ళారు.

* * *

స్వతః ప్లుడియో కానండున సుకుమార్ తను తీస్తున్న “పాలపొంగు” చిత్రం విషయంలో అక్కడి టెన్నీషియన్సుతో చాలాయిబ్బంది పడుతున్నాడు. ఫోటోగ్రాఫర్ జర్మనీవాడు. ఇంగ్లీషు వచ్చు గాని అతను మాట్లాడే భాష సుకుమార్ కి సులభంగా అవగాహనపడం లేదు. సుకుమార్ కూడా పెద్ద డిగ్రీ కలవాడుకాదు. కాని ఇంగ్లీషు మాట్లాడగలడు. సహాయదర్శకుడు బి. వి. ప్యాసయినవాడు, కానడం వలన ఫోటోగ్రాఫర్ తో మాట్లాడగలుగుతున్నాడు. ఈ చిత్రం ప్రారంభించినది మొదలూ, ఫోటోగ్రాఫర్ కు నిర్మల నటనేమీ నచ్చడం లేదు. ఫోటోగ్రాఫర్ సహాయం సరిగా లేకపోతే టాకీ సరిగా వుండటం దుర్లభం!

దర్శకుడు సుకుమార్ రిహార్సల్ రూమ్ లోకి వెళ్ళి సహాయ దర్శకుడు రామారావుతో “రామారావు! రిహార్సల్ ప్రారంభిద్దామా? చెలికత్తె వచ్చిందా?” అన్నాడు.

“ఇంకా రాలేదు. వచ్చేవేళయింది. ముందు కథానాయికకు డ్రెయినింగ్ ఇవ్వాలి! ఆమె విషయం చూద్దాం!” అన్నాడు రామారావు. రిహార్సల్ రూమ్ లో నిర్మల ఒక పోజు

పెట్టి కూర్చోని పాటపాడింది. పాట సరిగా లేదని సంగీత దర్శకుడు నిర్మలచేత మళ్ళీమళ్ళీ పాడించాడు. ఆ సమయంలో అక్కడికి ఫోటో గ్రాఫర్, సౌండ్ ఇంజనీరు వచ్చి అడిగారు “పూటోగ్రఫీ పైమయింది. మీ రిహార్సల్ పూర్తయిందా?” అని.

దర్శకుడు రిహార్సల్ పూర్తయినట్లు ప్రకటించాడు. ఇంతలో చెలికత్తె వేషం వేసే చంద్రిక కూడా ట్రూడియోకు వచ్చింది! ఆమె అంతకు ముందు కొన్ని చిత్రాలలో నటించి వుండటం వల్ల ఆమెకు రిహార్సల్ అవసరంలేదు. పైగా ఆమెకూ ఫోటోగ్రాఫర్ కూ పరిచయమింది. ఆమె అనేక పర్యాయాలు దర్శకత్వం విషయంలో సుకుమార్ కు సలహాలు చెప్పింది. నిర్మల ఎలా పోజు పెడితే రసవంతంగా వుంటుందో ఆమె తానలా చేసి చూపకలిగేది. అజీ పోజు నిర్మలకు చేతనయే ది కాదు. దర్శకుడు సుకుమార్, తన నిర్మల ప్రప్రథమంగా గొప్పగా నటించలేకపోయానా- ఆమె శరీరావయవ సౌందర్యం రకరకాల యాంగిల్సులతో చక్కగా చూపగలిగితే- అందు వల్ల చిత్రానికి ధనార్జన బాగా ఉంటుందని నమ్మాడు.

చంద్రకాంత శిలావేదిక పెట్టింగు శోభాయమానంగా అమర్చారు. నిర్మలా - చంద్రికా మేకప్స్ లు పూర్తయినాయి. నిర్మల మేకప్ లో కొద్ది లోపాలుంటే చంద్రిక వాటిని సరిచేయించింది. తనకా చిత్రంలో వచ్చే రాబడి కొన్ని వందల రూపాయలైనా, చంద్రిక అయ్యాచితంగా నిర్మల విషయంలో శ్రద్ధ వహించసాగింది. నిర్మల సౌందర్యం ప్రేక్షకులకు కన్నుల విందుగా వుండగలదని చంద్రికకు కూడా నమ్మకం కలిగింది. నిర్మల పట్టణ వాతావరణంలో ఆధునిక నాగరికతా ప్రభావంతో తన యావన సౌందర్యశోభను కోల్పోక, ప్రతి అవయవం తీర్చిదిద్దినట్లుగా అజంతా చిత్రాలలోని స్త్రీల సౌందర్యాన్ని ధిక్కరించే మించు బోడిగా కన్పించుతుంది.

సుకుమార్ “నిర్మలా! నువ్విందాక నీ యింట్లో పెట్టిన పోజుల్లో ఒకదానిని పెట్టు!” అన్నాడు పెట్టుమీదికి పోతున్న నిర్మలతో.

ఆమె చంద్రకాంత శిలావేదికమీద వీణ చేతిలో పట్టుకుని- చంద్రుణ్ణి చూస్తూ ఒక పోజు పెట్టింది. ఆ పోజు చంద్రికకు నచ్చలేదు. ఆ పోజువల్ల నిర్మల సౌందర్యం ఛాయా గ్రహణంలో సరిగా కన్పించదని ఆమె తెలుసుకొంది.

“డైరెక్టుగారూ! ఆరోజు బావుండలేను” అన్నది చంద్రిక.

“బాగానేయింది! నా కంటికి బాగున్నది నీకంటికి బాగుండటంలేదు మొదటి నుంచీ. రామరావ్! నిర్మల పోజు బాగుండలేదా?” అని ప్రశ్నించాడు దర్శకుడు తన సహాయదర్శకశ్రీ.

“సెన్స అప్పీలుగాలేదు! పోజు మారిస్తే బావుంటుంది!” అని సలహానిచ్చాడు రామారావు.

చిత్రయొక్క విజయం నిర్మల సౌందర్య ప్రదర్శనంమీదనే ఆధారపడి వుందన్న విషయం సుకుమార్ కు స్ఫురించింది. వెంటనే నిర్మలను మరి కొన్ని పోజులు పెట్టమన్నాడు!

“ఈ సీమలో నిన్నూ నీ సౌందర్యాన్ని చూడడానికి ప్రజలు మరల మరల వస్తారు ‘పాలపాంగు’ చూడడానికి!” అన్నాడు సుకుమార్ - నిర్మల తన వక్షోజోల్పణాన్ని ప్రదర్శిస్తూ పెట్టిన ఒకపోజు చూచి.

“నిర్మలమీద మీరుండే ప్రేమ మిక్కుటం కావటంవలన ఆమె ఏ పోజుపెట్టినా, ఎలా మోట్లాడినా మీ కానందంగా తృప్తికరంగా వుంటుంది. మీరు సంతృప్తిపడితే చాలదు. ప్రేక్షకుల నాకర్జించే విధానం మీ రాలో చించాలి!” అన్నది చంద్రిక.

దర్శకుడికి కొంత అవమానం కలిగింది. ఆగ్రహం వచ్చింది పదిమందిలో తన ముఖాన ఆమె అలా మోట్లాడటంవల్ల. కాని చంద్రిక యధార్థమే మోట్లాడినట్లుగా అతని అంతరాత్మ ప్రబోధించింది. అంతట దర్శకుడు “చంద్రికా! నీవో పోజుపెట్టి చూపించు!” అన్నాడు.

నిర్మల పెట్టుమీదినించి ఈవలకు వచ్చింది. చంద్రిక చంద్రకాంత శిలావేదికమీద కూర్చోని ఒక చక్కని పోజుపెట్టి—

“నేనెంత రొమ్మువిటిచి కూర్చున్నా-నా వల్ల చిత్రానికి అందముండదు. కాని నిర్మల వంటి దృఢకాయురాలు, సౌందర్యవతి ఇప్పుడు నేకూర్చున్న విధంగా కూర్చుంటే ఎంతో

బావుంటుంది!” అన్నది. దర్శకుడు నిర్మలచేత చంద్రిక చూపిన పోజు చాలా శ్రమపడి పెట్టిం చాడు. ఫోటో గ్రాఫర్ లైటు వేయించి కెమెరా నడిపాడు.

“ఓ కోజవ్ కూడా తీయించండి డైరెక్టరు గారూ!” అన్నది చంద్రిక. తరవాత నిర్మల కా పోజులో కోజప్ప తీయడమయింది కాని ఆ సీనులో పాట, వచనం అయితరవాత చెలి కత్తె వచ్చి మరణ వార్తను చెప్పగానే నాయిక ముఖంలో హతాత్తుగా వుబికిరావలసిన శోకం రాలేదు. దర్శకుడు-ఫోటో గ్రాఫర్, చంద్రిక అందరూ ఎన్నోవిధాల చెప్పారు ముఖం ఇలా పెట్టాలి అని. కాని నిర్మల మనసు పనిచేయడం మానేసింది. ఏవేవో పోజులు పెట్టింది. దర్శకుడికి తృప్తికలగలేదు. ఏవిధంగానూ నిర్మల ప్రణయ భావనా వీధిలోనుంచి శోకంలోకి మారడం సాధ్యంకాలేదు. అయినా ఎన్నో రీటేకులు తీశారు. లాభం లేదనుకుని ఊరుకోవ దానికి వీలేక తీసిన సీను సరిచూసుకుని మరల ఘాట్ చేద్దామని ఆ పూట కాసీను అసం పూర్తిగా ఆపేశారు. నిర్మల ముఖం చిన్న బుచ్చుకోవడం చూచి దర్శకుడు ఆమెని ప్రణయ వేటుగా అడిగాడు: “ఏం అలావున్నావు?”

“నేను త్వరగా యింటికి పోవాలి. నాకు తలకాయ నొప్పిగానుంది! మీరుకూడా వస్తే మంచిది!” అన్నది నిర్మల.

“ఇప్పుడింటికి దేనికె? రెండుగంటల కాసీను ఘాటింగుంది. డాక్టరును ఫోను చేసి పిలిపిస్తాను. ఇవాళ ఘాటింగు లేకపోతే మన కెంతడబ్బో వస్తుంది!” అన్నాడు దర్శకుడు.

“ఈ చిత్రానికి దర్శకత్వం చేసేది మీరా లేక చంద్రికా? ఆ విషయం మీరు తేల్చుకుని చెబితే నాకు సటింపడానికి వీలున్నది లేనిదీ చెబుతాను!” అన్నది నిర్మల కోపంతో.

“దర్శకుణ్ణి నేనే! ఇతరుల సలహాలు కూడా తీసికోవడంలో దోషంలేదు! ఆమె నినీమా అనుభవంకంది. ఆమె మనకు మంచి సలహాలే చెబుతోంది! నేనా ఈ పరిశ్రమకు కొత్తవాణ్ణి! ఇందులో దిగకముందు టాకీకి దర్శకత్వం చేయడం నాకు తెలుసుకున్నాను. కాని నిజంగా ఇది చాలా కష్టమైనపని ఆమె

సలహాలు మనటాకీ బాగుండేలాగున తయారు కావాలనేగాని అన్యంకాదు!” అన్నాడు సుకుమార్.

నిర్మలకు కోపం మరి ఎక్కువైంది.

“అంతమందిలో మిమ్మల్ని పరాభవించే మాటలంది! మీకు కాస్తకూడా అభిమానం వేయలేదు. నాకు చాలా కష్టంవేసింది. మీ రామె సలహాలు ఘాటింగుకు ముందు రిహార్సల్ లోనే పొందడం మంచిది. లేదా మీ రామె ఇంటికిపోయి ఆమెవద్ద దర్శకత్వంలో పాతాలు చదివి తరవాత ఈ చిత్రం కొనసాగించడం మంచిది. తానేమో రిహార్సల్ కు రాదు. సరిగా ఘాటింగ్ వేళకువచ్చి మిమ్మల్ని-నన్నూ అల్లరి పాలు చేస్తున్నది” అన్నది నిర్మల.

“నీవలా భావించకూడదు. స్టూడియో పరి స్థితులు నీ కర్తం కాలేదల్లేవుంది. ఫోటో గ్రాఫర్ దానివాడు. దానికి అరవం, హిందివచ్చు. వాడికి అరవం, హింది వచ్చు. దానిమాట మనం విన నట్లు కన్పిస్తే-అది ఫోటో గ్రాఫర్ తో చెప్పి- చిత్రాన్ని పాడుచేయస్తుంది! తెలిసిందా? కనక దాని సలహాలు స్వీకరించక తప్పదు!” అన్నాడు దర్శకుడు సుకుమార్.

“అలా అయితే ఇక నేనీ టాకీలో నటించను!” అన్నది నిర్మల.

“నిర్మలా! ఆలోచించి మాట్లాడు! ఇందువల్ల నీ భవిష్యత్తు అంతా పాడవుతుంది! నేనీ టాకీ కోసం పెట్టిన ధనమంతా వర్జరమాతుంది! బాగా ఆలోచించు!” అన్నాడు దర్శకుడు.

“కారుమీద నన్నింటికి పంపించండి! నాకు శరీరంలో బాగా లేదు. నేనిక ఇవాళ ఘాటింగ్ కు రాలేను!” అన్నది నిర్మల.

నిర్మలను ప్రాణేయపడి బ్రతిమలాడడానికి స్టూడియో తగిన ప్రదేశం కాదని ఆ రోజుకు ఘాటింగ్ లేదని సహాయ దర్శకుడితో చెప్పి, నిర్మలను కారులో ఎక్కించి ఆమె యింటికి వెళ్ళాడు దర్శకుడు సుకుమార్.

* * *

“మన ఇద్దరి భవిష్యత్తు ఈ చిత్రంమీద ఆధారపడివుంది. నీకీ చిత్రంలో క్రిందవస్తే-నీవీ పరిశ్రమలో లక్షలు గడించే అవకాశం ఏర్పడు తుంది. ఈ కాస్త విషయానికే నీ వాగహించి

ప్రయోజనం లేదు! చంద్రికమాత్రం ఏమన్నది? మీద నాకు ప్రేమ అధికమంది. అది అబద్ధమా? అని సుకుమార్ నిర్మలను సమాధానపరచడానికి ప్రయత్నించాడు సోఫాలో కూర్చుని సిగరెట్ కౌలుక్రూ.

“సినిమాలో నటించడం నాకు కొత్తయే గాని ఆందరూ టాకీలు మీ మోస్తరుగా దాసీ వేషం వేసేదాని సలహామీద తీస్తున్నారంటే నేను నమ్మును. దర్శకత్వానికి మీరెద్దరుండి ఏం ప్రయోజనం? మీ పురుషత్వం ఏమైపోయింది? ఒక ఆడదాని సలహా వీసికొనే అధమత్వం మీకు కలిగింది. షూటింగ్ సమయంలో మీరు తప్ప ఇతరులు సలహా లివ్వడానికి వీలుకొరకుండా మీరందరన్నీ శాసించాలి!” అన్నది నిర్మల.

“నీవీలా భావిస్తావని నే నెన్నడూ అనుకోలేదు. మన చిత్ర విజయానికయోచితంగా తోడ్పడేవారిని మనం అపార్థం చేసుకోకూడదు. చంద్రిక నీ విషయంలో మంచి సలహాలు చెబుతోంది. నీ భవిష్యత్తుగూర్చి ఆమెకు నమ్మకముంది!” అన్నాడు దర్శకుడు.

“ఆమె సలహాలవల్ల మనటాకీ విజయవంత మాతుండనుకొనడం ఖరబాటు. ఆమె సలహాలు మీరు స్వీకరించి బోధించండి. అంతే గాని షూటింగ్ సమయంలో ఆమె మాట్లాడకూడదు” అన్నది నిర్మల.

“పోనీ ఆమెనిక్కడికి తీసుకురమ్మంటావా? ఈ సీనులో ఎలా నటించాలో నీకొమె నేర్పుతుంది” అన్నాడు సుకుమార్.

“ఆమె రాదు. తాను నాకంటే గొప్ప నటి అని చంద్రిక అభిప్రాయం! పైగా మీరు చెబుతున్నట్లు, ఆమెకి స్టూడియోలో అందరితో బాగా పరిచయముంది” అన్నది నిర్మల.

సుకుమార్ ఆలోచనలో మునిగిపోతూ ఏమీ పాలుపోక.

“చంద్రిక నిక్కడికి తీసుకవస్తాను. ఈ సీను వెంటనే తీసేయకపోతే సెటింగు మరల తయారుచేయవలసి వస్తుంది” అని దర్శకుడు చంద్రికయింటికి వెళ్ళాడు.

చంద్రిక నిద్రనుండి మేల్కొని తలుపు తెరచి చూసి మిక్కిలి ఆశ్చర్యపోయింది.

“ఏమిటి విశేషం? రండి లోపలికి” అని

దర్శకుడిని ఆహ్వానించింది చంద్రిక. ప్లాస్టులో నున్న కాఫీ ఆతనికో కప్పులోపోసి యిచ్చి, తానొక కప్పుతో త్రాగుతూ - “ఇవాళ నిర్మలకు చాలా కోపంవచ్చిందని స్టూడియోలో అనుకున్నారు” అన్నది.

“సెట్టుమీద నుండగా మనం సలహాలు చెప్పడంకంటే, ముందుగా రిహార్సల్లో బాగా తయారుచేయడం మంచిది. చంద్రకాంత శిలావేదికమీద ఎలా నటించాలో మన మివాళ నిర్మలకు తెలియనింగ్ నిద్రాం. రిహార్సల్ సరిగా లేకుండా తీరా షూటింగ్ వేళ మనం ఆమెకు రకరకాలసలహాలు ఇస్తాం టే-ఆమెకు విసుగ్గా వుంది! నువ్వు కూడా వస్తే నిర్మలకు ఇంటివద్దనే రిహార్సల్ ఇద్దాం!” అన్నాడు దర్శకుడు.

“నాతప్ప గ్రహించాను. అసలీ విషయంలో నా జోక్యం దేనికి? మీరు దర్శకులు. మీరే మీకు తోచినరీతిని తయారుచేయండి. నే నామె యింటికి రాను. మీరామెను స్టూడియోకు తీసుకరండి! ఆక్కడే రిహార్సల్ పెడదాం!” అన్నది చంద్రిక.

“రిహార్సల్ ఆమె యింటివద్ద నయితేనే బావుంటుంది. స్టూడియోలో చాలా మంది వుంటారు” అన్నాడు దర్శకుడు.

“నా ఎగ్రిమెంటులో నేనీవని చేస్తానని అంగీకరించలేదు!” అన్నది చంద్రిక.

“ఎగ్రిమెంటులో లేకపోతే ఫరవాలేదు. నీ మనుభవంగల దానివి. నీ సలహాలు చిత్రాన్ని మెలుగుపెట్టేవేగాని పాడుచేసేవి కావు. నాయందు దయవుంచి నిర్మల యింటికి పోదారా. నీకేం భయంలేదు. నీ శ్రమకు తగిన పారితోషికం నేను ముట్ట చెబుతాను” అని దర్శకుడామెని చివరకు ఒప్పించగలిగాడు. ఇరువురు కలిసి కారులో నిర్మల యింటికి వచ్చారు.

నిర్మల చంద్రికనుమాచి పలకరించక అయిష్టంతో, కోపంతో చూచింది.

“రిహార్సల్ ఇక్కడే చేద్దాం! చంద్రికను బలవంతంమీద తీసుక వచ్చాను” అన్నాడు దర్శకుడు.

“నకే కానివ్వండి!” అన్నది నిర్మల.

“ఇంట్లోనున్న ఒక బల్బయే, చంద్రకాంత శిలావేదికగా భావించి, నిర్మల వచనం చెప్పి

చంద్రుణ్ణి చూస్తూ తన్మయత్వంలో వుండగా, చంద్రిక తన మాటలు చెప్పింది. ఇక వెంటనే నటించవలసిన పద్ధతి నిర్మలకు తోచలేదు.

“చంద్రికా! నీవే ఆ పాత్రగా భావించి ఎలా చేయాలో నటించి చూపవూ!” అని దర్శకుడు ప్రాధేయపడి అడిగాడు చంద్రికను.

చంద్రిక తనకు తోచినరీతి నటించి- కొన్ని మాటలు నిర్మల అనవలసినవి అన్నది. నిర్మల తడేకదృష్టితో చంద్రిక ముఖభంగిమను తిలకించింది గాని, తాను చేయబోయే సరికి, తనకు కుదరలేదు. చంద్రిక సలహాగా అన్నది: “ఆ సమయంలో శోకవదనం పెట్టాలంటే మీ ఆత్మ బంధువులలో ఒకరు చనిపోయినట్లు భావిస్తే, వెంటనే నీవు చక్కగా శోకంతో నటించగలవు!”

ఆమాటలు విని, ఆమాయికంగా నిర్మల కోపంతో- “మావాళ్లు అంతా బాగుంటే చచ్చిపోయినట్లు నే నెందుకునుకోవాలి? నీ వాళ్ళందరూ చచ్చారని నీవనుకో!” అని తేలిలోమీదనున్న గాజు గ్లాసును విసిరివేసింది చంద్రికమీద. చంద్రిక ముఖంమీద గ్లాసు పడి పగిలి, గాజుపెంకుల మూలంగా, గాయమయి రక్తం కారనారంభించింది! సుకుమార్ చాలా అలజడిపడ్డాడు. వెంటనే తన జేబుగుడ్డతో ఆమె రక్తాన్ని తుడిచి, కారులో డాక్టర్లింటికి తీసుకవెళ్ళాడు.

“మీరు సాక్ష్యం చెబితే ఆ పాడు ముండ మీద ఛార్జి పెడతాను. నేను దానింటికి రానంటే, నన్ను బలవంతంచేసి తీసుకవెళ్ళారు. మిమ్మల్ని దాన్ని కలిపికూడా కేసు పెట్టడానికవకాశమున్నది!” అని కారులో ఏడ్వసాగింది చంద్రిక.

సుకుమార్ తన పర్సలోనించి అయిదువందల రూపాయిలు తీసి,

“ఇవిగో ఈనోట్లు తీసుకుని దాన్ని నన్ను తుమించు. అది ప్రపంచ జ్ఞానంలేని గొడ్డు. అందంగా వుందని ఆశపడ్డాను. నీకీ గాయం నయమయేదాకా షూటింగ్ జరగదు. నీవు నా గౌరవాన్ని కాపాడాలి. స్టూడియోలో ఏవరికీ ఈ విషయాన్ని తెలియనీయకూడదు. కాలు

రిపడ్డానని చెప్పి, ముఖాన గాయమేమిటని ఎవరైనా అడిగితే!” అని చంద్రికకు డబ్బిచ్చి ప్రార్థించాడు.

డాక్టరు చంద్రిక గాయం పరీక్షించి కట్టు కట్టాడు. వారంరోజులయినా వుండు మానక నానాటికీ అభివృద్ధి కాజూచ్చింది. ఆసుపత్రిలో చికిత్సకోసంచేరిందిచంద్రిక! ప్రతిదినంసుకుమార్ వెళ్ళి, ఆమె ఆరోగ్యం గురించి విచారించేవాడు. వైద్యుడికి చాలా డబ్బిచ్చాడు. వైద్యుడా చీముపట్టిన కురుపు ఆపరేషన్ చేయాలన్నాడు. అందువల్ల ముఖం వికృతం అవుతుందన్నాడు.

“ఆపరేషన్ చేయడంవల్ల ముఖాన గుంట పడుతుంది. పెద్ద మచ్చ ఏర్పడుతుంది!” అన్నాడు డాక్టరు.

రెండు మాసాలకుగాని, ఆమె హాస్పిటల్ నుంచి విడుదలకాలేదు.

సుకుమార్, చంద్రిక సినిమాలో నటించడానికి పనికిరాదని నిశ్చయించుకుని, ఆమె కంట్రాక్టు తాలూకు సామ్ము ఇచ్చేశాడు! కాని ఆమెచేత కాగితం వ్రాయించుకుని తీసుకోలేదు.

చంద్రిక ఆరోగ్యం బాగుపడిన తరువాత ప్రిడరు సలహామీద ఫిలిం కంపెనీమీద యాభై వేల రూపాయలకు దావా వేసింది.

సుకుమార్ చంద్రిక బదులు మరొకతెతో ఫిలిం పూర్తి చేశాడు. విడుదల చేయించాడు. “పాల పొంగు” ఏ పూళ్ళోను వారం అడలేదు. మైగా చంద్రిక పెట్టిన కేసులో కోర్టు ఆమెకు 25 వేల రూపాయలు ప్రొడక్షను వారు చెల్లించాలనీ, ఆమెముఖం వికృతం కావడానికి దర్శకుడే కారణమనీ, ఆమె భవిష్యత్తంతా అందువల్ల పాడయిందనీ తీర్పునిచ్చింది.

సుకుమార్ తీసిన చిత్రానికి డబ్బురాలేదు. పైన చంద్రికకు కంపెనీవారు 25 వేలు చెల్లించడంతో సుకుమార్ ఆస్తి అంతా పోయింది.

నిర్మల తాను గొప్ప నటికావడానికి స్టూడియోలో ఫోటోగ్రాఫర్, ఇంగ్ లో బర్లును ప్రేమించి అతనితోనుంటోంది! ఫోటోగ్రాఫర్ తన స్వంత ధనంతో ఆమెకు సంగీతం, నృత్యం మోటారుకారు నడపడం, గుర్రపుస్వారి నేర్పిస్తున్నాడు. నిర్మల అతన్ని వివాహమాడడానికి కూడా అంగీకరించినదని వదలి.